

hver regne ud, at Forfælleren paa den nuværende Beskyttelse og den foreslaaede ikke kan blive saa særlig stor. Jeg paastod ikke, at det gik lige op — Kul bruges selvfølgelig ikke blot i Industrien — men jeg paastod, at naar man drog passende Konsekvenser af disse Tal, saa behøvede man dog ikke at nære nogen sær Frygt for, at vor Industri vilde lide nogen Skade. Med Hensyn til Arbejdslønnen har jeg gjort den Betragtning gældende, at hvis Nedsættelsen ramte enkelte Virksomheder, saa vilde de helt kunne blive lammede derved, men jeg gik ud fra, at det vilde de Toldsatser, her ere foreslaaede, ikke gøre, og derfor mente jeg, at der ikke kunde være Tale om, at Arbejdslønnen særlig vilde blive paavirket, idet det ærede Medlem jo sikkert er enig med mig i, hvad jeg hævdede, at Arbejdslønnen ikke kan siges at være direkte afhængig af den større eller mindre Beskyttelse. Arbejdslønnen kan maaske paavirket noget af en Forandring i Beskyttelsen, men dens Voksen og Valen staar ikke i noget bestemt Forhold til Beskyttelsen. Over for det ærede Medlem for Horsens skal jeg blot tillade mig to ganske korte Bemærkninger. Slønt jeg havde advaret derimod, blev det ærede Medlem dog ved med at stille Haandværket og den lille Industri sammen — over for den store Industri. Jeg bemærkede udtrykkelig, at Haandværket kan selvfølgelig beskyttes efter andre Regler end Industrien i Almindelighed. Men det er den bleven, som den ærede Ordfører har fremhævet, idet man har taget særlig varsel paa Haandværket. Men jeg hævder, at naar man vil beskytte Industrien, kan det ikke nytte at sondre mellem den store og den lille Industri, det bliver de samme Toldsatser for begge, og vedkommende Industri vil kun have Valget mellem at have Konkurrenterne i Udlandet eller i Indlandet, og jo større man gør Beskyttelsen for Indlandet, jo mere Udbygget er der til at saa Konkurrenterne ind paa Livet. Vel kan det nok være, at Konkurrencen ikke bliver saa stor, som det ærede Medlem for Horsens omtalte, idet han eksempelvis nævnte, at i een By fandtes 250 Fabrikker af samme Slags, men dog kan det i mange Tilfælde blive endnu mere ubehageligt at saa Konkurrencen lige ind paa Livet af sig. Men hvad man gør eller ikke gør, saa er det klart, — thi Udviklingens Lov kan ikke undgaa — at hvis man finder, at det i og for sig er rigtigt at vedtage disse Toldsatser, saa kan man ikke af Hensyn til den lille mere eller mindre primitive Industri gaa hen og ansætte helt andre Toldsatser, som ikke passe for Udviklingen og for

den store Industri. Det er i alt Fald at tage Parti for Stagnation og ikke for Udvikling.

Et Punkt glemte jeg, da jeg før havde Ordet, det var Spørgsmaalet om den udenlandske Eksportpræmie. Jeg har altid hævdedet over for ivrige Frihandelsmænd, at naar Udlandet gennem Eksportpræmie søger at fremme sine Virksomheder, — og vi vide jo, hvorledes der fra Udlandets Side er sat Præmie for Sulfureksporten, medens det jo ikke er afgjort endnu, om der er Eksportpræmie for Mel — saa forekommer det mig, at vi ikke alene ere fuldstændig berettigede, men ligesom forpligtede til at støtte den indenlandske Virksomhed, ganske vist ikke paa Toldloven, — for saa vidt kunne vi se bort fra dette Spørgsmaal ved denne — men ved en midlertidig Lov, der gælder saa længe, som Udlandet bekæmper os med sin Eksportpræmie. — Naar endelig det ærede Medlem vil hævde, at vor Industri har udviklet sig, da vi havde en forholdsvis høj Beskyttelse, medens Udlandet havde en forholdsvis lav, saa slaar det ikke til. Den protektionistiske Bevægelse begyndte straks efter 1870 i Frankrig. I Tyskland er man for en 12—14 Aarsiden, antager jeg, det nu kan være, begyndt at gaa i denne Retning, og den svenske Bevægelse er heller ikke helt ung. Vor Industri er bleven ved at udvikle sig, og vi have just i den seneste Tid set den ene Indbydelse efter den anden til Tegning af Aktier til Grundlæggelse af ny danske Industrier — og denne Udvikling er foregaaet under den Tariff, vi nu have, og samtidig med Udlandets stærkt protektionistiske Tariffer, det er noget, man næppe kan bestride. Min Slutning er altsaa ikke den, at man kan foretage en hvilken som helst Forandring i de nuværende Toldsatser, men jeg mener, at naar man ikke foretager væsentlige Forandringer, saa vil man ikke væsentlig forandre de Betingelser, hvorunder Industrien har udviklet sig her i Landet.

Leth-Øspensen: Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen). Det ærede Medlem mente, at jeg vistnok havde gjort mig skyldig i nogen Misforstaaelse med Hensyn til de Tal, jeg havde anført. Han nævnte bl. a., hvad jeg havde sagt, at der af først Jult indførtes ca. 10 Mill. Pund, og han sagde: „Det er en ren Misforstaaelse, vi spise næsten ingen Ting deraf; det maa være Transit“. Det er ganske rigtigt, det er der naturligvis en Del af; men det ærede Medlem maa huske paa, at Transitten er regnet med selvfølgelig baade for Indførsel